

Kurca-parti mecénás

A szentesi kiállítóteremben a megnyitó beszéd után fehér hajú, amolyan régivágású, idős úr lép a tárlátogatók elé. Kezében borítékot és egy kerek dobozát szorongat. Hangja elfogódott, mikor köszönetet mond a városi és a megyei tanács munkatársainak, őszinte hálálkodással szól arról a segítségről, melyet a művelődési ház vezetőjétől kapott. Úgy beszél, mint ha valami nagy ajándékkal lepletk volna meg a hivatalok. Azután először a dobozát nyújtja át a mellé álló fiatal festőnek, majd a borítékot is, melyben egy 185 ezer forintot érő bon lapul. Az összeg annak az egymillió forintnak az éves kamata, melyet Katona Kiss Ferenc szentesi festőművész és néhai felesége ajánlott fel a fiatal realista festők támogatására. Az alapítványból származó összeget a kuratórium ezután minden évben odaítéli egy 35 éven aluli festőnek, aki a szentesi pályázatra képeket ad be.

Első alkalom, hogy az alapító átadhatja a díjat, s a vele együtt járó plakettet, jelen esetben *Kótyuk István* gyáli festőművésznek.

— *Honnan van egymilliója egy kis nyugdíjas festőtanárnak?* — kérdezem az alapítványtevőt.

— Harminc éve gyűjtögetjük a pénzt öreg napjainkra, feleségemmel. Halála előtt irtunk egy közös végrendeletet, melyben az áll, hogy gyermektelenek lévén, minden ingó és ingatlan vagyonunkat a városra hagyományozzuk. Ennek kilenc éve, s miután a pénz sajnos romlik, úgy döntöttem, alapítványt teszek,

hadd szolgálja ez a tőke még életemben a fiatalok javát. Én tudom, mit jelent egy kezdő művésznek a segítség. Jömagam is festő vagyok, nekem is jól jött volna egy kis támogatásnak idején. Egyébként a pénz az eladott képeim árából gyűlt össze. Halálom után az egymillió háromra fog növekedni, mert a házunk értékét is be lehet majd forgatni az alapítványba — mondja Katona Kiss Ferenc, az ünnepélyes pillanatok után, még mindig izgatottan.

— *Beszédében említette, hogy szomorú tapasztalatai is vannak embertársaival kapcsolatban* — kérdezem óvatosan, tartva attól, ne hogy ünneprontó legyek.

— Sokan megkeserítették az örömet, volt, aki azt mondta, kivagyiságból csináltam az alapítványt, többben azzal vádoltak meg, így akarom a nevem népszerűsíteni. Néhány ismerősöm megmosolygott, mikor megtudta, mire készülök. Azt jóslták, ha a városra hagyom a pénzem, a tanács nem arra költi majd, amire én szeretném. Nem lett igazuk, mert íme, sikerült keresztülvinni a dolgot a ma még kicsit nehézkés procedúrán. A Művelődési Minisztérium a díjhoz szép plakettet is készítettett Kiss Nagy András szobrászművésszel. Most csak 25 alkotásból láthatunk itt kiállítást, 10-12 művészét. Évek múltán remélhetőleg még többen pályáznak majd erre a díjra, ahhoz persze az kell, hogy a művészek tudjanak róla. Nagy nap ez a mai az életemben, remélem, még sokszor átadhatom a borítékot az ország valamelyik tehetséges, fiatal festőjének.

Pacsika Emilia

Képzőművészeti pályázat

Az Országos Közművelődési Központ, valamint számos rendező szerv 1990. I. negyedévében megrendezi a XIV. Országos Amatőr Képző- és Iparművészeti Kiállítást. A kiállítás helye: Bács-Kiskun megyei művelődési központ, Kecskemét, Május 1. tér.

Az országos kiállításon a részvétel feltétele a megyei kiállításon való eredményes szereplés. Nevezhetnek egyéni alkotók és alkotó csoportok. Várják valamennyi nem hivatásos alkotó jelentkezését. Tizenöt éven aluli alkotók csak akkor vehetnek részt a pályázaton, ha műveik a csoportmunka folyamatának részét képezik. Az alkotók nevezhetnek: festészet, egyedi grafika, sokszorosított grafika, szobrászat és kipszaltatás; iparművészet: textil, kerámia, egyéb kategóriákban, környezetalkító programokkal, vizuális kísérletekkel (makettek és dokumentációk) stb. Közösségek (műhelyek, szakkörök, stúdiók), függetlenül a műfaji kategóriától, legfeljebb 10-15 műtárggyal képviselhetik magukat a megyei kiállításon.

Pályázni lehet egyéneként legfeljebb 3 db alkotással kategóriánként. A munkákat kiállításhoz kész állapotban kell benyújtani, a tárgyakon maradandóan feltüntetve a készítő nevét, életkorát, lakcímét, munkahelyét, foglalkozását, a mű címét, méretét, technikáját (amennyiben az alkotó szakmai tag, akkor a kör nevét

is). A paszpartuval ellátott grafikák szabványmérete 50×70 cm vagy 70×100 cm lehet. A táblaképeket lehetőleg üvegezés nélkül kéri beadni.

Jelentkezési lapot a megyei kiállításra a Csongrád Megyei Tanács Művelődési Központjában lehet igényelni. A pályázati anyagokat 1989. november 1-2-3-án 9-től 12 óráig, és délután 1 órától 5 óráig lehet személyesen beadni. Postán érkező küldeményeket a rendezők nem tudnak elfogadni!

A begyűjtés helye: Vasutas Képzőművészeti Kör és Stúdió műterme, Szeged, Széchenyi tér 2/A. A megyei kiállítást 1989. december 2-án, szombaton nyitják meg a megyei művelődési központban és 15-éig tart nyitva.

...egyszer csak elkezdtünk mosolyogni, aztán nevtünk, majd a kacagástól olyannyira piros lett az arcunk, hogy a fejünk leginkább egy izzó kazánhoz hasonlított.

FILE

A halszállás öltöny filéztetése után inget vesz a férfi. Leakasztja a becsomagolt ruhaneműt, fizet, boldogan rohan vele haza. Kibontja, minél előbb nézné, hogy miféle alakot ölt benne, miként emeli ki orcája barátságosabb vonalait. Kitépi belőle a szabványpapírt, eltávolítja a műanyag francot, kirángatja a gombostűket. Majd hirtelen mozdulatlal mintegy beleugrik az ingbe. De jaj! Azonmód feljűvölt. Mintha tűk szurkálnák által... és igen, azok, a célszerűen elrejtett

Táncos, zenés turistaút?

Egyiptomban járt a Szeged-együttes

Jugoszláviából, Olaszországból, Hollandiából, Bulgáriából, Szíriából, Indiából érkezett vendégeket. A kairói operában viszont szép sikert arattunk. Igaz, a nézőtérben európai, amerikai diplomata, turisták ültek, s a főváros műveltebb, érdeklődőbb közönsége. Az egyiptomi rendezők ide egész estét betöltő, önálló műsorral hívnak meg jövőre egy magyar együttest.

— *Úgy tudom, volt egy nyitó és egy záró produkció is, amit a meghívott 27 együttes közösen mutatott be.*

— Olyan volt, mint egy nagyszabású tornagyakorlat, show-műsor. Minden együttes kapott egy feladatot a rendezőtől. Az óriási sportpályán különböző alakzatban álltak fel a táncosok, majd „lemozogták” a nekik betanított figurákat. Voltak itt esernyőt forgató lányok, zászlót lengető fiúk, menete-

lés, forgás, miegyéb. A közönség egyébként nagyon élvezte a monumentális, színes kavalkádot.

— *Volt idejük szétnézni?*

— Sikerült megnéznünk egy-két gyönyörű múzeumot, s egy piramis belsejébe is bejutottunk. Láttuk a sivatagot, tevegelt természetesen nem volt pénzünk. Megcsodálhattuk viszont a Szuezi-csatornát, a partján épült amerikai luxus szállodákat, gyönyörködhattunk egy fantasztikus tűzijátékban. Főként ételeket ettünk és viszonylag olcsón vásárolhattunk. Amolyan közepesnél jobb turistaút volt ez, csekély szakmai tanulsággal. Jól éreztük magunkat, mert Egyiptom csodálatos, s biztos történelmi oka van annak, hogy az ott élő nép nem ismeri más népek folklórját. Mi ezért nem haragudtunk.

P. E.

Emlékműavatás

A lakosság kezdeményezésére vasárnap délután 4 órakor emlékművet avatnak a tápai templom előtt téren. A II. világháború elesettjeinek tisztele-

tére állított domborművet Múler Józsefné, a városi tanács elnökhelyettese avatja és Gyulai Endre megyés püspök szenteli fel.

Mérlegen a kamarazenei napok

A kamarazene elnevezés eredetileg arra szolgált, hogy a világi házi muzsikát megkülönböztesse az egyházi zenétől. E műfaj csaknem 400 éves múltat tekint vissza; a különféle műfajok válsága alig érintette. Maga az elnevezés egyfajta intimitást, a személyes mondanivaló tolmácsolásának szándékát sugallja, és mint ilyen, elsősorban érzelmekre hat; közönséget, zeneszerzőt kíván közel hozni, a muzikusok közreműködésével. Ezt a szándékot tapasztalhatók a szegedi kamarazenei napok három hangversenyének hallgatói. A rendezvénysorozat a tanács, a Művészeti Alap és a Filharmónia közösen szervezi, kétévenként, 1979 óta.

úttörősiptől a Magyarországon először hallható gözdaig. Érdekes volt a zenekar elhelyezkedése is; a pódiumon kívül a koncertteremben oldalt, hátul és az erkélyen is ültek zenészek, így minden oldalról a legvárhatóbb hatások érték a közönséget. Szunyogh Balázs *Memoriola* című darabjával anyjához fűződő ragaszkodá-

sát fejezte ki. A gyászzenére emlékeztető kezdéssel a zeneszerző édesanyja halála miatti mérföldes fájdalommal érezte. A *Kalmár László* által komponált *Kamara-változatok*, melyet a szerző *Brahms* tiszta, nemes kamarazeneje iránti tisztelete ihletett, hat fűvös- és hat vonósnagyszert szólaltatott meg.

A nemzetiségi oktatásról

Kormányzati szinten, kiemelten kell a nemzetiségi iskolákkal foglalkozni — mondotta Glatz Ferenc művelődési miniszter az MTI munkatársának pénteken, a budapesti Szerbhorvát Nemzetiségi Általános Iskola és Gimnáziumban tett látogatása alkalmából.

A miniszter arra a kérdésre, hogy miképpen képzel a hazai nemzetiségi oktatás jövőjét, leszögezte:

— Semmiképpen sem úgy, mint az eddigi gyakorlat volt. Beszéltünk a határon túl magyar kisebbségekről, a magyar nemzetiségpolitika elviségéről, de valójában éppen azon a területen, ahol a legtöbbet kellett volna tenni — az iskolaügyben —, szinte semmit nem tettünk. A nemzetiségi oktatás kormányzati kérdésnek számít. A magyar politikai vezetés nem veszi tudomásul — mint a História felelős szerkesztője többször is bírálta a kormányt —, hogy a nemzetiségi politika nem kegy, nem elvi kérdés. Tudomásul kell venni, hogy Magyarországon az ember otthonról magával hozott nyelvéiségének képzése nem megfelelő szintű, eredményességű. A nemzetiségi nyelvek oktatását kompletté kell tenni, vagyis az óvodai neveléstől a felső szintű oktatásig anyanyelven kell tanítani.

A konkrét program kidolgozásához a Művelődési Minisztérium hozzáállt. A miniszter reményét fejezte ki, hogy a jövő tanév végére az eredmény is lemérhető lesz.

Az első estén a *Weiner Kamarazene* *Richard* vezényelte. Műsor-szerkesztésüket dicséri, hogy *Mozart*, *Schubert* és *Ránki György* művei mellett előadták *Hindemith* *Minimazát*, amely nemcsak megfelelő technikai tudást, de egyfajta merészséget is igényel, mivel a zeneszerző e korai művében a polgári izlésnek megfelelő szirupos muzsikát ugyancsak kigúnyolja. A darabot kellő iróniával és humorral tolmácsolták, időnként nevetésre készítve a közönséget. A második nap programjából kiemelkedett a *Magyar Rádió Kamaraegyüttese* által előadott *Stravinsky Oktett*. A művet *Li-gei András* dirigálta, rendkívül visszafogottan és intelligensen.

A kamarazenei napokat méltó módon zárta a *Pál Tamás* által vezényelt *Salieri Kamarazene*. A karnagy igen szimpatikusan, közvetlen hangon mutatta be a nemrég szerveződött fiatal együttest, így teremtvén olyan légkört, amely a klasszikus értelemben vett kamarazene befogadását lehetővé teszi. A zömében főiskolásokból és fiatal zenészekből álló zenekar önfeledt muzsikálása magával ragadta a közönséget. Az általuk előadott *Haydn*-szimfóniák, valamint *Mozart* *A-dúr szimfóniája* igényességével megérdemelten vívta ki a közönség bravózáását és vastapsát.

A kamarazenei napok összességében sikeres volt, hiszen nemcsak három új művet mutattak be, hanem alkalmat adtak egy új kamaraegyüttes reményteljes bemutatkozására is.

Kazán

gombostűk. Már nem először jár így, és tudja, a következő inget próba előtt filéztetni fogja.

JESSZUSOM!

Könyvesbolt. Könyvet a polcra le, forgatni, nézegetni kell a színes, szöveges ábrákat. Így kerül a kézbe egy kisméretű Képes Biblia. Micsoda öröm egy ilyen magyar kiadás, gondolhatnánk... és micsoda káröröm a szerző óvatlan szövegezése: Jézus kielégít ötezer embert.

BERETVA

Kedves vetélkedő a tévében, három versenyzővel. A műsor végén a

helyezés sorrendjében válogathat a nyereményekből a három férfi és az egy nő. Először az egyik férfi választ magának ajándékát, aztán a következő férfi, de ő már nagy gondban van, mert ha a „gesztenyepirító” készülményt választja, akkor a hölgynek az elektromos beretva marad. Így aztán lemond a „gesztenyepirítóról”.

Itt ajánlanám a műsor szerkesztő-szervezőinek, hogy legközelebb, esetleg ha három férfi össze erejét, lehetőleg intim női ruhákat ajándékozzanak.

*

A Kazán című rovat ezúton kéri a jó kedélyű és vidám Olvasót, amennyiben napjai során valamely tréfás jelenségre vagy történetre talál, azt írja meg szerkesztőségünk címére, a nevemre:

Podmaniczky Szilárd